

DEBRECZENI UJSÁG

ELOFIZETESI ÁR:

Helyben:		Vidékre:	
Félévre	3 fr — kr.	Félévre	5 frt — kr.
Negyedévre	1 „ 50 „	Negyedévre	2 „ 50 „

Felelős szerkesztő és lap-tulajdonos:

THAN GYULA.

SZERKESZTŐSEG és KIADÓHIVATAL:

Debreczen, Főtér Hungária-palota földszint. Bejárati Kádas-utca felől.

A magyar nyelv ellen.

— június 21.

Mindenfelé azt akarják elhitetni a hiszékeny magyarral, hogy a monarchia hatalmi súlypontja Bécsből Budapestre helyeztetik át. Már itt is van — mondják Bécsben és mondják Budapesten. De a kik Bécsben mondják, azok a markukba nevetnek, hogy ime, mi mindenféle jóval, széppel, okossal lehet kedvezni a magyarnak.

A markukba nevetnek a bécsiek most is, hogy a paktumos kompromisszum létrejött. Nem elhittették-e a magyarral, hogy győzött az egész vonalon? Nem elhittették-e vele, hogy nyert, pedig vesztett? Vesztett időt, vesztett jogot és elaltatták 1907-ig szépen mint a hogyan a gyermeket szokás elaltatni, ha nyugtalan. Elhittették vele, hogy a bankparitással nyert valami anyagi előnyöket is noha Bécsben sőt némely irányadó körökben Budapesten is tudják, sőt bele is egyeztek (mint jelek mutatják) hogy a kvótát szép lasacskán

föl fogják emelni és így, a mit nyertünk talán a réven, azt duplán bizonyosan visszavesztjük a vámon. —

Elhittették a magyarral, hogy a klauzula nem ér semmit (a mi igaz is volt), a formula azonban megmenti a hazát. Csak aztán a mikor jó od a nézünk, látjuk, hogy klauzula és formula úgy hasonlít egymáshoz, mint egyik tojás a másikhoz és klauzula meg forma valóságilag egy és ugyanaz, csak a neve más.

Vakulj magyar!

Az a jelszó mindenfelé. Adónkat emelik, közgazdasági viszonyaink egyre nyomoruságosabbak; — megfosztottak bennünket az egyetlen alkalomtól, a mikor a törvényekből kifolyólag megcsinálhattuk volna az önálló vámterületet és így gazdasági önállóságunkkal hihetetlen módon föllendült volna iparunk és ezzel együtt anyagi jólétünk. Kivagyunk szolgáltatva tovább is Ausztriának életre halálra. Sőt annyira „győztünk“, hogy elnémult nálunk csaknem minden ellenzéki mozgalom és még a parlamenti ellenőrzés is olyan csekély, hogy

azok, akiknek kezében van a hatalom, azt tehetik, a mit akarnak.

De azért győztünk! Így kiáltoznak a bécsiek és verik a mellüket itt Budapesten is a győzelem tudatában. Nem veszik észre, hogy Ausztria étvágya nem hogy megcsappant volna, sőt ellenkezőleg: növekedőben van és mindenünk a mink van, kevés nekik e rettenetes étvágy kielégítésére.

S mindezek után most már miután mindenünket rendelkezésükre bocsátottuk, most már a nyelvünkre került a sor.

A mai lapokban olvassuk ugyanis, hogy a hadseregben a németesítés vigan folyik és új rendszabályokkal növelik nagyra a germanizálást katonáéknál, mintha eddig is nem lett volna elég nagy.

A német nyelv ismeretének hiánya, mint ez a kadétiskolák és a katonai reáliskolák vizsgálatából kitűnik, folyton nagyobb mérvben terjedt és a közös hadügyminiszterium azzal foglalkozik, hogy az említett iskoláknál előkészítő osztályokat szervezzen, a melyekben a né

Tárca.

Don Juanok iskolája.

Irta: Kerényi Miklós.

... Találkoztam J...nével, a kivel két hónap előtt szakítottam. Nyájasan köszöntem neki, noha biztosra vettem, hogy nem is fogadja a köszönésemet. Annál nagyobb volt a meglepetésem, midőn rendkívül szívélyesen fogadott.

— Kis hütelen! Hát illik engem így cserben hagyni?

Nem tudtam hamarjában, mit feleljek, de ő nem várva be a választomat, tovább beszélt.

— Nagyon, nagyon haragudtam magára. Első gondolatom az volt, hogy megbosszulom magam. De hogyan? Szüntelenül ez a kérdés kavargott a

fejemben, azután sokat sirtam elkésredésemben, tehetetlenségem miatt.

— Ha tudtam volna, hogy ennyire megbántom.

— Ne is mentegesse magát. Felejtsük el, a mi történt!

Rám nézett tüzes tekintettel, csábító mosollyal.

— Felejtsük el... Jól van.

— De csak egy feltétel alatt

— Jőjjön el holnap délután hozzám. Megtartjuk a kibékülés ünnepét...

— Ezt nem érdemeltem meg. — Igazán méltatlan vagyok jószágára.

Ismét rám szegezte tekintetét, de olyan rejtélyes volt előttem a kaczer asszonyka. Mintha már nem is az a kedves kis menyecske lenne, a ki volt őszintén megvallva a félelem egy neme vett erőt rajtam, de az a rejtélyes tekintet, fekete szemének tüze még jobban csábítottak.

— Tehát a viszontlátásra! Holnap délután.

— Holnap délután... Odaanyujtotta forró kis kacsóját s eltűnt.

Utánanéztam és a felett töprengtem, vajon szeret-e még? Ha szeret okvetlen vissza fog nézni. Régi, ki próbált bizonyítéka ez a szerelemnek. Csak ugyan visszanézett, sőt kivette csipkés kendőjét és azzal integetett felém.

— Még mindig szeret — mondtam önmagamban.

Izgatóttan, mint a gimnazista, ki az első randevura megy, siettem hozzá Valami hazugságon törtem a fejemet, a mellyel megmagyarázom, miért szakítottam vele. Elmondok néhány költői frázist; óh a nők nagyon hiszékenyek. Végre ott voltam a kétemeletes palota előtt, melynek első emeletén van an-

Megjelenik mindennap korán reggel.

Előfizetési ára házhoz hordva egy hónapra: ötvenkrajczár

metül nemtudó növendékeket egy évig német nyelv oktatásban részesítenék.

Ez tehát a közös hadügyminiszterium legujabb kísérlete. Nem veszik-e észre, akik nemzeti nyelvük védelmére és őrizetére hivatják, hogy ez a törekvés megint csak arra való, hogy a magyar nyelvet minél jobban el yomják. — Nem veszik észre, hogy a magyar ifjak ellen szól mindez, hogy minél jobban asszimilálódjanak a „Gesammt-Monarchie“ nyelvezetéhez s hogy minél jobban távolodjanak el a magyar nyelvtől.

Most a közös hadügyminiszterium, a melynek pedig éppen szervezeténél fogva az a hivatása és kötelessége, hogy a magyar érdekekért éppen úgy szálljon sikra, arra határozta el magát, hogy tüzel-vassal terjessze a németesítést a hadseregben és külön kötelező tanfolyamokban oktroálja rá a magyar növendékekre még jobban a német nyelvet, mint eddig is tette.

S Magyarországon, a hol most a politikai életben oly megfélemlítő és szomorú mozdulatlanság van, nem szólalnak föl ez újabb kísérlet ellen, a mely annál jelentőségtelesebb és veszedelmesebb, mert éppen a közös hadügyi kormányzat inaugurálja és hajtja végre az erőszakos németesítést még fokozottabb mértékben, mint eddig.

Vajjon az ellenzék a képviselőházban (ha ugyan van még) ezt

nak az érdekes asszonykának cziczomás elegáns fészke.

Egy üzlet kirakata előtt megálltam és a nagy üvegtábla tükrében végignézttem a ruhámat, megigazitottam nyakkendőmet, azután két-három lépcsőfokot átugorva felsiettem.

A komorna mosolyogva jött elém.

— Milyen régen nem volt nálunk?

— Hja! Nagyon el voltam foglalva. Vigye be a névjegyemet.

A komorna bevitte; az ajtó félig nyitva maradt. Gyors, apró, női lépteket hallottam.

— Ezt a léhütőt ne eressze be. Ha még egyszer idejön, dobják ki, — sziszegte éles hangon a csábitó, kis kigyó.

A vér arezomba szökött, verejtékes lett homlokom. A gondolatok úgy kavargtak a fejemben, mint a forró víz az üstben. Tönkre akar tenni. A fél város ki fog nevetni, a szalonokban mindenki rólam fog pletykázni, hogyan dobtak ki. Es kacagni fog

is szó nélkül hagyja? Az is benne van talán a paktumban, hogy felszólalni nem szabad, ha mindannyiunk közös anyanyelve, a magyar nyelv ellen hoznak külön rendszabályokat a hadügyi kormány férfiai?

Vagy engedik tovább graszszálni az osztrák molochoz amely gazdasági érdekeinket elnyeli, megfojtja és azután ráveti magát anyanyelvünkre is?

A szerb király házassági tervei.

— Távirati tudósítás. —

Budapest, jun. 20.

Rendkívül érdekes dolgok szivárogtak ki a szerb konakból, a melyek mind Sándor király házassági terveire vonatkoztak. Ezek tudvalevőleg egytől egyik dugába dőltek. A szerbek ifjú királya ugyanis sehogysen tud feleséget kapni, sőt nincs az a partievadász fertálmánás, a ki annyi kosarat vágjon zsebre, mint Sándor, Milán egyetlen öröme.

Mint az alábbi cikkből látható a szerb koronaáradalmak korántsem oly fényesek, mint azt némelyek, naiv emberek hiszik s ahogy azt Milán elhitetni szeretné. Mint az alább elmondott esetekben piros fonálként húzódik végig az a szomorú tény, hogy valahányszor a pártienek kiszemelt kisaszony papája leutazott Belgrádba, mind annyiszor szigorú arczczal tért vissza és tagadólag intett. Az első kosarat a király nálunk kapta.

Milán Bécsbe utazott és megkérdezte, vajjon József főherceg vala-

minden leány kivel szóba állok. — Tehát így akar bosszút állani rajtam? . . .

A komorna komoly arczczal jött ki elém. Nem volt idő a habozásra. Mielőtt beszélhetett volna, megrágtam és félrelöktem, azután biztos léptekkel bementem.

J. . . né megijedt. Egész testében reszketni kezdett.

— Hogyan? Maga . . .

— Én vagyok és ezen nem is csodálkozhatik. Meghivott, itt vagyok. Am álljon másként bosszút rajtam, de nem tesz nevetségessé.

Az asszony leborúlt a pamlagra és hevesen zokogott. Azután fölkel, lábam elé borult.

— Érzem, hogy uralkodik felettem, de nem, nem akarom szeretni.

Öt perc múlva felkeltem és távozni akartam. Odaállott az ajtó elé, kitérte karjait.

— Most már nem engedem. Maradjon!

melyik leánya nem volna-e hajlandó az Obrenovics nevet fölvenni. Még jóformán audiencián sem volt, mikor a szerb lapok már eljegyzésről irtak. — Bécsben a dolog fölött annyira elcsodálkoztak, hogy Milán — szó nélkül odább utazott. Am nem messzire, csak a hesseni hercegségbe, a hol szintén a fia számára ment háztűz nézni. A háztűz itt is megégette a körmeit. A tervbe vett hercegnő nagybátyja ugyanis Szerbországba utazott s ott oly alaposan nézte meg a királyi palotát és a dominiumokat, hogy Milán ismét csak magolni volt kénytelen.

Dőre, a ki két kísérlettől visszariad, gondolta Milán és körülutazta az összes középeurópai udvarokat, ám mindenütt zárt ajtóra talált s még Athénben is kosarat raktak frakkja zsebébe. Erre Milán lejjebb ment egy lépcsővel s megkísérelte, nem lehetne-e valami gazdag magyar mágnás-kisaszonyt megkaparítani. Akadt is néhány család, a mely nem riadt vissza a gondlattól, hogy Obrenovics-vérről egyesüljön, ám valahányszor az apa vagy egy rokon Belgrádba utazott, hogy a haszszeni herceg mintájára kissé körültekintsen, a parthie füstbe ment. Milán erre eredeti ötlete támadt, egy nagy amerikai schadchen-hez (értsd: házasságközvetítő) fordult, hogy szeressen meg neki egy gazdag yankecsaládot.

A tengertuli lapok azonnal fantasztikus leírásokat és képeket közöltek a nagy Szerbiáról, megjelent a soha nem létezett szerb korona, királyi pálcza és alma, de hasztalan, az amerikai nábobok se bírtak meg Sándorban. Most aztán Natália a kezébe vette a dolgot, előbb egy orosz hercegi családnál próbált szerencsét, — majd még a nem éppen prima, a kaukázusi tizenegyágu koronával is beérte volna, hiába, a kaukázusi herceg leutazott stb. Még lejjebb kellett menni s most a regényes Cetinje lón a tervezetés középpontja. Am Nikita mikor egyik lányát az olasz trónörökös-sel jegyeztette el, hallani se akart Sándorról és Szerbiáról s így Natália már egy szerb — patricius-család leányával is megelégedett volna.

Igy történt, hogy Konsztantinovits gárdaezredes gyermekét szemelték ki s a parti tényleg már csaknem dűlőre is jutott, mikor az agg ezredes döntő pillanatban meggondolkozott és a király egészségi állapotára hivatkozva megköszönte a kitüntetést. Így áll a dolog ma: Sándor úgy látszik, nem kap menyasszonyt és rideg agglégényi életnek néz elé.

POLITIKAI HIREK.

Németesítés a hadseregben. Mint a bécsi politikai körökben hire jár, a közös hadügyminiszterium újból reformtervben törli a fejét. Természetes dolog hogy ezek a reformok ismét csak az

erőszakos germanizáció elősegítésére irányulnak. Arról van szó ugyanis, hogy a hadügyminiszterium előkészítő tanfolyamokat a kar létesítési katonai pályára készülő ifjak részére s mindazok, kik a német nyelvet tökéletesen nem bírják, csak ezen tanfolyam elvégzése után léphetnek kadet iskolákba, vagy katonai alreáliskolákba. *A hadügyminiszter ezen tervét azzal okolja meg, hogy a német nyelv nem tudása a hadseregben ijesztő módon terjed.*

Interpelláció Seper Kajetán ügyében. Seper Kajetán, a kispesti szerkesztő ügyében Lukács Gyula képviselő a háznak egyik legközelebbi ülésén meginterpellálja a belügyminisztert fölvilágosítást kérve az üldözés okairól és az intézkedésekről, melyek ily visszaélésekkel szemben elkerülhetetlenek.

Beszámoló. Lukács Gyula tegnap délután 4 órakor Vecsésen beszámoló beszédet tartott. Választói a függetlenségi szellemű beszámolót helyeslésekkel fogadták.

TARSAS ÉLET.

Az élő hőmérő.

Egyik jó czimborám — ki különben igen szer szokott lenni a mókázásra — mostanában kedvetlen, levert savaryu. Ugy, hogy nem állhattam meg e változás okát megkérdezni tőle, ki is a következőket adta tudtomra:

— Még a mult évben abba a szerencsétlen helyzetbe jutottam, hogy csaknem annyi higanyt fogyasztottam el orvosi rendeletre, mint egy kiszolgált szibériai bánya munkás. — Egy ideig nem volt semmi bajom, azt hittem rendbe jöttem, de hát fájdalom nem így történt, mert most naponta mikor a levegő felmelegszik, takaros főfájásom van. S mindez azért van mert a higany köztudomás szerint, a meleg időben felszall, s így a bennem levő higany mennyiség is felszökik a koponyám tetejéig és ott alkalmatlankodik a hüvös est beálltáig, okozva nekem kellemetlen órákat. Egy kis phantáziával holmi röntgen sugarak mellett tehát én — ha fokokra osztanának fel — egy élő hőmérő lehetnék, a világ egyik soha ezideig még nem látott csodája. — Amerikában talán még urasan megis élhetnék ebből, míg itthon szerény, beamtereskedésre vagyok és lesznek kárhoztatva

M—a.

VIDÉK.

Letartóztatott család. A nagyvárad rendőrség, mint nekünk jelentik, elfogta Pap István országosan körözött csalót, akit a fővárosi törvényszék 16 rendbeli csalás és más bűntettek miatt

ítélt el, de megugrott a büntetés elől. A jómadár Szabó István álneve alatt bujkált.

Megőrült vasuti ellenőr. Czirjék Emil magyar államvasuti ellenőr, aki a nagyvárad állomáshoz van beosztva mint lapunknak írják, megőrült. Czirjék, aki már volt megfigyelés alatt, az utóbbi időben meztláb kezdett járkalni az utcákon, s a feleségét és a gyermekeit megöléssel fenyegette. — Czirjék ma egy nagyvárad takarékpénztár igazgatójának váltót adott át; mikor az igazgató a kezesek nevét kérdezte, Czirjék vad ordítással rárohant az igazgatóra s fojtogatni kezdte. A hivatalnokok berohantak, megkötötték a szerencsétlen örültet s hazavitték; hazulról azonban még ma délután megszökött s nyomtalanul eltűnt.

Az országos honvédszobor.

— Távirati tudósítás. —

Budapest, jun. 20.

Mivel Tisza László évek óta vonakodik leszámolni az isaszeghi honvédszoborra hozzá befolyt adományokkal a legutóbb közölt levelében a „szobor felállítója“ vagyis a munka befejezése után“ következő időre tette a leszámolás terminusát, a szobor felállítása pedig a nála levő pénzek nélkül teljesítve lehetetlen; a nyugtalanító közvélemény lecsönnesítése céljából Udvarny Antal annak idején nyilatkozatot tett közzé. Hogy a nyilatkozat mennyire nem nyugtatta meg a kedélyeket, a hogy Tisza Lászlóról a ki az országos honvédszoborra is gyűjtött okmányokat, milyen felfogás uralkodik a vele összeköttetésben álló 48-as honvédek közt, mutatja az alábbi levél, a melyet udvari szoborbizottsági elnökhöz állítólag egy öreg honvéd írt, a ki az isaszeghi csatában vett részt.

A levelet egyik fővárosi esti lap után a következőkben sürgönyzi meg lapunk fővárosi tudósítója:

Elnök ur! A „Budapesti Hirlapban“ megjelent közleményére vonatkozólag legyen szabad néhány szerény megjegyzést tennem:

Ha az emlékköre gyűjtött pénzek Tisza László urhoz küldettek, akkor bizony sohasem lesz Isaszeghen emlékkő, mert az ugynevezett védnök urnak iszonyu mély zsebe van, melyben minden mennyiségű pénz, — bárkié is legyen, — és bár honnét eredt és bármely célra is folyt az be, — menhetetlenül elvész.

Példa reá a honvéd központi bizottság, melynek nevezett ur szinte elnöke volt — hál, Istennek csak volt!

— és évek óta tartozik beszámolni a hozzá beérkezett pénzeket.

Igy lesz ez az Isaszeghi emlékköre — elég megdölgötlanul — hozzá beküldött pénzekkel.

— Most már nemcsak erélyesen de okosan is kell intézkedni, mert az ugynevezett védnök ur ravasz ember olyan mint Kalmán öcsese. Nézetem szerint mentől előbb kellene fölszólítani ajánlott levélben a védnök urat a pénz átadására és ha ő ezen felszólításnak nem teszen eleget, — a mi valószínű — akkor a nyilvánosság útján kell őtet bombázni, de ez sem fog célhoz vezetni, maradván fel az utolsó — legkellemetlenebb, de el nem kerülhető lépés, a bíróság.

Tisztelettel

Egy öreg honvéd, a ki az isaszeghi csatában 1849. április 5-én részt vett.

Itt megemlítjük, hogy a törvényszék ebben az ügyben most megindította a vizsgálatot és annak vezetésével Dril Béla központi vizsgálóbíró bizta meg, a ki szombaton át is vette már az ügyre vonatkozó iratokat.

SZINHÁZ.

A megindító hang.

X: Barátom, az az új primadonna megindítóan énekelt.

Y: Valóban?

X: Igen. Alig kezdett bele a szólójába, rögtön megindult az egész ház — kifelé.

Régi népszinművek.

— Fővárosi tudósítónktól. —

Ma kezdi meg Ujházi Ede hat estére tervezett vendégjátékát a Budaí Szinkörben. Ma a „Falu rossza“ című népszinmű Gonosz Pistáját fogja játszani, amely a művész egyik legjobb alakításai közé tartozik. — A további vendégjáték közben is csupa régi népszinművekben fog fellépni. A vendégszereplésnek művészi jelentőségén kívül más örvendetes eredménye is lesz. A népszinmű, ez a kedves, speciálisan magyar műfaj amugy is sorvadó félben van. Beteggé lett a gyökere. Nincs a ki művelje, nincs a ki ápolja. Szerzők nem lelkesülnek érte, színházak nem érdeklődnek iránta. Elhanyagolják, mint a magyar szinműirodalom mostoha gyermekét. Senki sem gondol arra, milyen vesztesége a magyar szinpadnak, minő elhanyagolása a magyar népszellem kultuszának. Pedig még mennyi kiaknázatlan kincs rejlik a magyar népéletben, a melyet szerencsésen használhatnának föl a szerzők és színházak. De hiába: a legszebb és legillatosabb virág is elhervad, ha nincs, a ki öntözgesse. Volt idő a mikor szinte mesterségesen tologatták a népszinművet és azóta sehogy sem tud fölcseperedni. Annál örvendetesebb

hogyan olyan művész, mint Ujházy fordul most a népszínmű szomorúan elhanyagolt ügye felé. Ujra föl fogja eleveníteni talán az érdeklődést, de az emlékeket minden bizonnyal fölébreszti. Talán a fővárosi nagy színházak is meggondolják a dolgot és a külföldről importált selejtes, vizenyős frivolitások helyett újra a népszínmű felé fordulnak.

Színészeink Debreczenben. A Komjáthy társulat tagjai közül többen jöttek a nyíregyházai saison befejezése után Debreczenbe. Így például néhány napot fog itt tölteni Szacsavay Sándor családjával és Karacs Imre. Debreczenben tartózkodik különben Komjáthy igazgató is.

Mükedvelő munkások. A dohánygyári munkások, akik a Parasztkisasszony népszínmű előadására készülnek tegnapi értekezletükön elhatározták, hogy mükedvelő előadásukat augusztus 5-én, szombaton, a Margit-fürdő dísztermében fogják megtartani.

A nagyváradai színházépítés. A nagyváradai téli színház fölépítése befejezett dolog. A Fellner és Hellner által tervezett színházépület és a Rimanóczy Kálmán nagyváradai építész által tervezett bazárépület ügyében mint Nagyváradról írják a tanács tegnap bontotta föl a zárt ajánlatokat. A 280000 forintos munkára négyen ajánlkoztak és pedig Sztarill Ferencz, Guttman és Rendes és Inceze Lajos és társa nagyváradai és Fodor és Reisinger aradi építő cézek; midnyájan körülbelül két százaléket engedve. Az ajánlatok legelőnyösebbjének megállapítására a tanács a főszámvevő hivatalt utasítja, a melynek határozatát rendkívüli közgyűlés elé terjesztik.

A Dienes-Csajthay párbaj.

— Távirati tudósítás. —

Budapest, június 20.

Csaknem halálos kimenetelű volt az a pisztolypárbaj melyet Csajthay Ferencz a „Budapesti Hírlap“ felelős szerkesztője és Dienes Márton az „Egyetértés“ felelős szerkesztője vívtak a télen.

Az affér közöttük a két lap közt folyt polémiából támadt. Az Egyetértés egyik válaszközleménye után Csajthay provokálta Dieneset s mind a két fél megnevezte segédeit. A lovagias ügy során Csajthait: Ivánka Oszkár és Rakovszky Istvánt, Dienes Márton Komjáthy Béla és Hentaller Lajos országgyűlési képviselők képviselték. A segédek, noha a kitűnő czéllövő Dienes ezt mindenképp elkerülni akarta, a pisztolyt választották fegyverül. Az ellenfelek ez évi február 17-én vívták meg a párbajt s abban Csajthay súlyosan megsebesült. Mindketten csaknem egyszerre lőttek s Dienes pisztolyának

golyója, mint a jelen volt párbajorvosok: dr. Boross Ernő és dr. Andreánszky Jenő konstatálták, Csajthaynak a mellébe furódott. A golyó Csajthaynak mindkét tüdőszármagját átfúrta.

A kir. ügyészség bünvádi eljárás alá fogta a két párbajozó szerkesztőt s a törvényszék mára tűzte ki ügyükben a végtárgyalást. Az ítélő-tanácsban Czárán István kir. táblai bíró elnökölt. Czárán elnök röviden ismertette a tényállást megindította a bizonyító eljárást s első sorban Dienesét hallgatta ki.

Dienes Márton az elsőrendű vádlott, 34 éves, r. kath. nős, családos, lapszerkesztő, büntetlen. Beismeri hogy a kérdéses párbajt Csajthayval megvívta.

Elnök: Ki volt a kihívó?

— Csajthay.

— Minők voltak a párbaj feltételei.

— Párbaj simacsövű pisztolyokkal, 20 lépés távolságról. Célzási idő 10 mpere volt.

— Ki sebesült meg?

— Csajthay szerkesztő.

— Mi adott okot a párviadalra.

— Egy polémia, mely a lapjaink közt folyt.

— Mely lapé volt az utolsó nyilatkozat a polémiában.

— Az Egyetértésé s ebben sértést látva Csajthay, a Budapesti Hírlap szerkesztője, segédeket küldött hozzám.

— Kik voltak a párbajozók?

— Komjáthy és Ivánka képviselő urak.

Ezután a második vádlottat Csajthay Ferencz szerkesztőt hallgatták ki Csajthay 37 éves, r. kath. nős, lapszerkesztő. Párbajért már egyszer megbüntették. Kijelenti, hogy a dolog úgy áll, amint Dienes előadta.

Elnök: Kik voltak az ön megbízottai?

— Ivánka és Rakovszky képviselő urak.

Adott nekik valaminő utasítást?

— Arra kértem őket, hogy ügyemet komolyan vegyék s lehetőleg a pisztolyt válasszák fegyverül.

— Volt-e a 20 lépés mellett avánsz is?

— Avánsz nélkül állapították meg a párbajt.

— Szerkesztő ur megsebesült. — Mennyi volt a gyógytartam?

— Négy hetig és három napig fekvüdtem.

— De ma már teljesen felgyógyult?

— Igen.

Most a párbajsegédek, Ivánka Oszkár és Komjáthy Béla országgyűlési képviselők kihallgatása következett.

Ivánka Oszkár azt vallja, hogy minden úgy történt, a mint Dienes, Csajthay és Komjáthy vallották. Csajthay Csajthaynak a vallomására tettek megjegyzést. Csajthay ugyanis

azt mondta — így szól Ivánka Oszkár — hogy ő olyan directívát adott segédeinek (vagyis nekem és Rakovszky-nak) hogy lehetőleg pisztolypárbajt rendezzünk. Ó, kérem, ilyen utbaigazítást nem adott, ebben némileg téved. *En vagyok egyedül az oka, hogy pisztolyra verkedtek a felek, mert én forsziroztam azt. Ugy tudom ugyanis, hogy Dienes Márton ur jól kezeli a kardot, Csajthay meg nem, ez indított arra, hogy pisztolyt válasszak.*

Komjáthy Béla orsz. képviselő azon kezdi a vallomását, hogy őt Dienes kérte fel segédnek. Miután a hékés elintézés nem sikerült, ők a fegyveres elégtételadás bármely nemét nyújtani hajlandóknak nyilatkoztak. Kijelenti azonban, hogy ők, már mint a Dienes segédei, jobb szerették volna a kardot.

— Miután a pisztolyban állapodtak meg, hogy folyt le a párbaj?

— A szabályoknak teljesen megfelelően.

— Egyszerre lőttek a felek?

— Ahogy a jelt megadtam, mind járt lőttek és pedig annyira egyszerre, hogy szinte csak egy lövést hallottam.

A bizonyítás ezzel véget ért és dr. Daróczy királyi alügyész előterjesztette a vádat. Miután a közvadász ismertette a tényállást, *enyhítő körülményül kérte beszámítani mindkét félnek azt, hogy a közügy érdekében teljesített önzetlen szolgálat közben támadt köztük az affér.* — Csajthayra sulyosító, hogy párviadalért már állt bíróság előtt. Dr. Veisz Sándor, Csajthaynak a védője, kijelentette, hogy vétene a jó izlés ellen, ha védőbeszédet mondana. Ezért egész röviden csak méltányos és igazságos ítéletet kért.

Az elnök kérdésére Dienes kijelentette, hogy védekezni nem kíván. Ugyan így nyilatkozott Csajthay is, csak néhány szóval azt mondta el, hogy került bele abba a párbajba, amelyért először elítélték.

Rövid tanácskozás után a törvényszék meghozta az ítéletet s azzal Dienes Mártonra négyheti, Csajthay Ferenczre pedig kétheti államfogházatot mért.

Csajthay megnyugodott, ellenben Dienes fellebbezett s apellált a közvadász is, de ez utóbbi mindkét elítélt terhére.

UJDONSÁGOK.

☛ Mindazon új előfizetőknek, akik a „DEBRECZEI UJSÁG“-ot már most egy negyedévre megrendelik, július elsejéig a kiadóhivatal ingyen küldi lapjukat. ☛

* Személyi hir. Materny Lajos ev. főesperes ma Nyíregyházára utazott, hol az ottani főgymnasium érettségi vizsgálatát — mint elnök — vezetni fogja.

* **Uj ügyvéd.** Dr. Nyiri Géza ügyvédjelölt, kit városunkban széles körben ismernek, tegnap tette le az ügyvédi vizsgát Budapesten. Az új ügyvéd, kit családi kötelékek fűznek Debreczenhez, irodáját is itt óhajtja megnyitni.

* **Tarkányi Péter beiktatása.** A békés-megyei Uj-Kigyós községben e hó 13-án iktatták be a község új plébánosát, Tarkányi Pétert. A beiktatást Kny Antal békési esperes-plébános végezte, mely után az új plébános ünnepi misét celebrált. Tarkányi Pétert, ki hosszú éveken volt a debreczeni Theoriaum igazgatója, debreczeni barátai és ismerősei közül számosan üdvözölték ez alkalomból.

* **Kézimunka kiállítás.** A Svetits intézet növendékeinek kézimunka, rajz és festék munkálataiból az intézet két emeleti termében kiállítást rendeznek. Ez a kiállítás a mai napon nyílt meg természetesen minden díj nélkül hat napon át megtekinthető. A növendékek kézi munkálatainak kiállítása napoként reggel nyolcz órától déli fél egy óráig s délután három órától este hat óráig látható.

* **Tisztviselők fizetésemelése.** Az állami tisztviselők régi panasza végre meghallgatást talált. Évek óta petízióval küldték a fizetésjavítás ügyében, mivel a legutóbbi csak olyan volt, mint a szentelt víz, éppenséggel nem segített rajtuk s most végre elhatározták a gyökeres reformot. A pénzügyminisztérium kebelében most folynak a tanácskozások és számítások a módosítások fölött. Ugy tervezik a fizetés javítást, hogy ezentul 600 forintnál kezdődnek a legkisebb fizetés s aztán mindenkor 200—200 frttal folytatódna az emelkedés a VIII. rangosztályig. Ezzel végre a magyar államtisztviselők régi jogos kívánságát oldanák meg közmegelegedéssel.

* **Megmérgezett család.** Nagy családi szerencsétlenség történt ez év április hó közepén — amire még bizonyára emlékeznek is olvasóink, — a Darabos-utca 2-ik számú ház egyik kis szobájában, a hol Szilágyi János napszámos öt tagu családjával lakott. A család nagy szegénységben, lehet mondani nyomorban élt. Oly szegények voltak, hogy a gyermekek állandóan a földön vetett szalmaágyon aludtak, sőt — hogy a lakbért könnyebben fizethessék — egy ilyen szalmaágyat albérletbe is kiadtak egy Bodnár Mihály nevű napszámosnak. Ez év április hó 20-án reggel Szilágyiné és Erzsébet 20 éves leány gyermeke, valamint az albérletbe lakó Bodnár hirtelen rosszul lettek és csakhamar súlyosabb természetű betegség vett erőt rajtuk. A rendőrség intézkedése

folytán a betegeket kiszállították a közkórházba, a hol azt konstataáltak, hogy valamennyien mérgezés tünetei közt betegedtek meg. Gondos ápolás után Szilágyiné és Bodnár egyhét mulva szerencsétlenség után gyógyultan hagyták a kórházat, de a 20 éves Erzsébet állapota folyton súlyosbodott, sőt fel sem épült, hanem 26-án meghalt. A rendőrség az eset és a vizsgálat iratait áttette a kir. ügyészséghez. A törvény szerinti orvostani boncolást is megtartották Jeney Sándor vizsgálóbíró segéd jelenlétében dr. Isoo és dr. Szentpályi orvosok, de semmiféle olyan jelenséget nem tudtak felfedezni, amelyekből a mérgezést meglehetősen volna állapítani. — Mégis, hogy világosság derüljön a rejtélyes esetre, a halott leány hullájának belrészeit felküldték a budapesti országos vegytudományi intézetbe, a hol megvizsgálták azt, de pozitív eredményt ott sem értek el. Felletár országos művegyész tegnap értesítette a debreczeni vizsgáló bíróságot, hogy a hullarészeket megvizsgálták, találtak is abban egy kis mennyiségű arzént, de oly kicsiny arányban, hogy az nem okozhatta a leány halálát és egyáltalában nem tudtak olyan mérgező anyagokat, a melyből a mérgezést kétséget kizárólag felfedezni lehetett volna. — Ezek szerint örök rejtély marad, hogy mi okozta a szerencsétlen Szilágyi család megbetegedését és leányuk halálát.

* **Emlék.** Tegnap délelőtt Kossuth utcán elveszett karikára fűzött hat darab zsuzsu. Az elveszett tárgy becses emléke a károsnak, aki a megtalálót jutalomban részesíti, ha az emléket beszolgáltatja lapunk kiadóhivatalába.

* **A rendőrség bűnügyi osztálya.** Megirtuk, hogy a debreczeni rendőrség reorganizálására, mit az új bűnvádi perrendtartás tesz szükségessé, már megtették az előkészítő lépéseket, sőt a bűnügyi osztály felállítása, a kerületi rendőrségek átalakítása és a rendőri létszám kiegészítésére nézve Bockó Sámuel főkapitány, Simonffy Béla dr. királyi ügyész és Vecsey Imre tb. főjegyző javaslatot is dolgoztak ki. Ezt a javaslatot szombaton délután már a város jog és pénzügyi bizottsága tárgyalja, hogy a legközelebbi városi közgyűlés véglegesen határozhasson benne.

* **Köszönetnyilvánítás.** Az ágost. hitv. ev. elemi iskola szorgalmas növendékeinek megjutalmazására következő adományok folytak be: Géressy Kál mánné 5 jutalomkönyvet, Csataj Gyula

2 könyvet, Füleky Pál 2 könyvet, Marteny Lajos tanuzási díjat 5 frtot, dr. Nágel Zsigmond 3 frtot, Forgách Károly 1 frtot, Ganofszy Lajos 1 frtot adományoztak. Fogadják a kegyes jeltévők hálás köszönetünket. Az ágost. hitv. ev. iskolaszék.

* **Óvodai juniális.** Az ispotály-utcai óvodában, hol Nagy Ida az óvónő mint értesülünk, csütörtökön lesz az évfárá vizsga. Vizsga után az óvoda keretjében juniális leendő, melyre a kis növendékeken kívül a szülők is sokan készülnek.

* **Iskolás gyermekek juniális.** Az összes róm. kath. elemiiskolák növendékeinek juniális tegnap délután és este rendkívül nagy közönség érdeklődése mellett folyt le. Ket vonatra szállottak fel tanítóik kíséretében a gyermekek. Az egyikben a fiuk, a másikban a leányok lengették a nemzet lobogót és éljeneztek szüntelenül a hazát és a magyart. Mindkét vonaton zene szólott s a kedves, érdekes képen óriási közönség gyönyörködött. Az apróságok öröme leirhatlan volt. Künn az erdőn játék, zene, táncban volt részük. Megjelent közöttük a katolikusuk köztiszteletben álló főpapja, a nemesszivü gyermekbarát: Dr. Wolafka Nándor püspök is, a ki holdosságát lelte abban, — hogy örömet szerezhet a sok száz gyermeknek. — Mindegyikhez volt egy-egy jó szava, mindegyiknek volt egy-egy ajándéka. Megozsonáztatta őket, cukrot, mézes kalácsot osztott közöttük. Legnagyobb örömet pedig a szülőknek szerezte, akik könyvtől ragyogó szemekkel gyönyörködtek abban, hogy milyen szívesen megy a gyermekek közé s milyen rajongó szeretettel veszik azok mind körül. A gyermekeknek két zenekar játszott. A Dobos pavillon előtt a katona zenekar, a teremben pedig cigányzenekar. Óriási közönség gyönyörködött a kedves mulatságban s este abban a tüzi játékban, amelyet az iskolás gyermek nagy öröme a püspök költségén rendeztek. Este kilencz órakor újra két vonat kocsisorát töltötték meg a gyermekek s hazafias dalokat énekelve haladtak keresztül a városon. A gondtalan gyermekkor ezen boldog napjának gyönyörűsége meg is marad az emlékekben.

* **A jég pusztítása.** A vasárnap délutáni jégeső sokkal nagyobb pusztítást vitt véghez a debreczeni határban, mint azt először gondoltuk. Szemtanuk állítása szerint a jég a faraktártól illetve az Epreskerttől kezdve a Cseréig minden vetést elvert, a rozsa vetések pedig épen semmivé lettek.

Az egész dolgot pedig az teszi a leg-szomorubbá, hogy a legtöbb vetés nem volt biztosítva jég ellen s így nagyon sok gazdának egy bőséges aratás előtt ment egyszerre tönkre minden reménye.

* **Művész-estély.** Odry Zuárd, a ki jelenleg a Magyar Színház bariton énekes, hangverseny társulatot szervezett amelylyel szombaton és vasárnap este Debreczenben, az „Angol királynő” szálloda udvarkert helyiségében tart előadást.

* **Elveszett női óra.** Az a nő, ak hétfőn, folyó hó 19-én d. e. 9-10 óra közt a Kossuth utcán a Berger és Harsányi féle ház közötti uton, szemtanuk láttára egy néhány perccel az előtt elvesztett női órát megtalált felhivatik, hogy megfelelő jutalom mellett szolgáltatassa vissza a Kossuth-u. 75. szám alatt.

* **Kerékpár kedvelők valódi angol sport cikkeket** Swätereket, harisnyákat, öveket minden kivitelben igen jutányos áron beszerezhetnek Besencky Kálmán nagyobbított és újított divat-áruházában, Debreczen, főtéren.

TÁVIRATOK.

A király állapota.

Bécs. (A Debreczeni Ujság eredeti távirata.) Ő felsége a király annyira jobban van, hogy ma délután már felkelhetett. Szobáját azonban orvosai tanácsára csak egy hét múlva hagyhatja el.

A függetlenségi párt ülése.

Budapest, (A Debreczeni Ujság eredeti távirata.) A függetlenségi párt esti értekezlete felette népes volt. Az értekezleten megbízták Kossuth Ferenc pártelnököt, hogy a kiegyezési tárgyalás során a párt nevében szólaljon fel a kiegyezés ellen.

Óriási jégverések.

Budapest, (A Debreczeni Ujság eredeti távirata.) Az ország különféle részeiből óriási jégverések híre érkezik a fővárosba. Különösen Bihar megyében tett nagy pusztítást. Szombatságon óriási jégverés volt. A vetéseket tönkre verte, a nagy vihar házakat döntött össze, tetőket szakított le. A község lakossága nagy nyomornak néz elébe.

A békekonferencia.

Hága, június 20. (A Debreczeni Ujság eredeti távirata.) Zorn tanár a békekonferenciára kiküldött német delegátus tegnap Berlinből visszautazott Scheveningenbe. Zorn, a ki Berlinben Vilmos császár távolléte miatt csak Bülow államtitkárral konferált, erről a beszélgetésről mélységesen hallgat.

Mindazáltal tudni véli a Reuter-ügynökség, hogy remélhető még, hogy a konferencia elé terjesztett javaslatok összevonásával megegyezés jön létre a választott bíróságok kérdésében. — Zorn tanár azt hiszi, hogy Németországnak ebben a kérdésben való döntése legközelebb, de mindenesetre a hét vége előtt nyilvánosságra kerül. Ugy látszik azonban, hogy Berlinben tett bizonyos kifogások következtében a melyekkel számot kell vetni, csökkent a megegyezés valószínűsége. A választott bíróság kérdését tárgyaló szerkesztő-bizottság csak akkor ül össze, ha majd Németország végleg állást foglal ebben a kérdésben. A bizottság általában a fakultatív választott bíróság intézménye felé hajlik. Egyre jobban terjed az a nézet, hogy a konferencia nem fog feloszlani a nélkül, hogy ebben az értelemben valami eredményt elérne, még ha Németország nem is akar csatlakozni a többi hatalmassághoz. Valószínűleg nem sok állam követné Németország példáját.

A pestis

London, június 20. (A Debreczeni Ujság eredeti távirata.) A hongongi kormányzó jelentései szerint ott a legutóbbi héten 109 új pestises megbetegedés és 117 halálozás fordult elő.

A főtiszt öngyilkossága.

Budapest. (A Debr. Ujság eredeti.) A m. kir. bélyegraktárban nagyon szorgosan folyik a vizsgálat annak a kiderítésére, hogy Boldogh Gyula főtiszt, a ki a pozsonyhegyi erdőben agyonlőtte magát s a ki hátrahagyott leveleiben azt írja, hogy sikkasztást követett el, mennyit sikkasztott és miként sikkasztott. Ámde a vizsgálatnak még eddig semmi eredménye sincs és a Boldogh Gyulára bízott értekek körül semmiféle rendellenességet nem tapasztaltak még. Most tehát a lajstromokat kell alaposan átnézni.

Elgázolta a vonat.

Budapest. Ma reggel a Kelenföld és Budaörs közötti vasuti vonalon a 6 óra 40 perckor induló vonat elütötte Kméling Katalin budafoki születésű 19 éves nőt, a ki vigyázatlanul egészen a sinek mellett haladt és mikor a vonat arra robogott, már nem tudott félreugrani. A nő igen súlyosan megsebesült. A vonat egészen össze-roncsolta a testét, úgy hogy már halálra volt, mikor a mentők a Rókus-kórházba szállították.

Fizetésektelenség.

Krisztánia, június 20. (A Debreczeni Ujság eredeti távirata.) Az Ohr-Christophersen fakereskedő cég, miután több napja egyezkedett, a bankigazgatókkal, tegnap megszüntette fizetéseit. Az idevaló diszkontó-bank három

millió korona erejéig más bankok kisebb összegek erejéig vannak edelve,

Budapesti tőzsde.

Budapest, (A debreczeni Ujság eredeti távirata.) Mérsékelt kínálat a jó vételkedv mellett a malck 1800 mm. búzát vásároltak 5 krral magasabb áron. Egyéb gabonaneműekben mérsékelt forgalom mellett tartott árak maradtak érvényben. Az előtőzsdén magasabb külföldi és bécsi jegyzésekre és kedvezőbb hírekre az összes nemzetközi és vezető értékek árfolyamai mérsékelt forgalom mellett javultak, az üzlet folyama alatt némileg meggyengült az irányzat.

A párisi események.

— Távirati tudósítás. —

Páris, június 19. Hirszerint Krantz azzal a megokolással utasította vissza a neki szánt tárczát, hogy nem helyesel bizonyos rendszabályokat, a melyek bizonyos tábornokok és ezredes ellen irányulnak s a melyekre Watdeck-Rousséau leginkább súlyt vetett. — Poincaré és Guillaín attól tették függővé a kabinetbe való belépésüket, hogy Krantz elfogadjae a neki följánlott tárczát. Hir szerint Loubet elnök holnap délelőtt néhány politikussal fog tanácskozni, délután pedig azokat a politikusokat hivatja magához, a kiket a kabinetalakítással meg akar bizni. Azt hiszik, hogy megint Poincare kapja a megtízást.

Páris, június 20. A radikális újságok formálisan vádolják Mélinet, hogy Delombret, Guillaín és Krantzot rábe szélte a Waldeck-Rousséau-féle kombináció tulságosan reviziópárti. A szocialista lapok egyenest árulásnak nevezik Méline eljárását.

A lapok többsége azt írja, hogy Loubet újra Poincarét bizza meg a kabinetalakítással. A Journal szerint Constantst emlegetik.

Páris, június 20. A Siécle azt tartja, hogy Méline, a ki nem tudja megbocsátani Loubetnek, hogy a köztársaság elnöke lett, azért akarja meg hiusítani a kabinet megalakulását, mert reméli, hogy ez utóvégre is lemondásra fogja kényszeríteni Loubet. Méline azonban téved, mert Loubet nagyon jól tudja, hogy most a francia köztársaság javát képviseli.

A nacionalista és monarkista sajtó örül Waldeck-Rousséau kudarcának. A Libre Parole azt mondja, hogy ha a válság még néhány napig tart, akkor a parlament Versaillesba mehet.

Páris, Loubet ma délután táviratot intézett Borgoisnak Hágába s felajánlotta neki a kormányelnökséget.

VEGYES.

Egy község pusztulása. Az abauj-megyei Bódva-Vendégi község — egészén a lángok martaléka lett. Tegnap délután ütött ki a tűz, mely gyorsan terjedt. Oltásról szó sem lehetett. Elpusztult az egész falu, száznál több ház égett le, a templom és az iskola is elpusztult. A nyomor igen nagy, mert biztosítva csak kevés ház volt.

Egy leány miatt. A krassószörény-megyei Krassóva községben jó barátságban élt Koszilkov Antal és Nagy Lajos pénzügyőr. Egyszerre azonban egy szép leány miatt összevesztek. A leány Kaszilkovhoz húzott, a miért Nagy bosszút esküdött. Az éjjel oda sompolygott alvó pajtásához s közvetlen közelből mellbe lőtte. Koszilkov sebe veszedelmes ugyan, de talán kiheveri. A merénylő azonban azt hitte hogy áldozata meghalt; és a következő percben fölugrott az ablak párkányára, a fegyver csövét szájába téve, újból elsütötte a fegyvert, mire szétzúzott fejével holtan bukott ki az utcára.

Testvérgyilkosság. Trondi Károly voitsai molnármestert mult szombaton fivére két lövéssel leterítette. A lövések az áldozatot altestén érték és megölték. Trondi Károly a borzasztó merénylet alkalmával épen egy gyermekét tartotta karján; a gyermek séretlenül maradt.

Egy nő mint diszpolgár. — Morva-Schönberg város községtanáca Wicht Mária asszonyt rendkívüli ülésén egyhangulag a város diszpolgárává választotta. E, nőre nézve ritka kitüntetésben Wichtné asszonyt kiváló emberbaráti áldozataiért részesítették, — amennyiben 100,000 frtot tulhaladó összeget adott jótékony célokra.

Bányászerecséltenség. Kaiserlautern mellett a Nordfeld-bányában tegnapelőtt este egy történet későn robbant fel. Két bányamunkás életét vesztette, egy halálos, kettő könnyű sérülést szenvedett.

Hasznos tudnivalók.

A lábbelik tartóssága. Egy külföldi szaklap szerint a bőrből készült lábbelik tartóságának, legjobb szere a ricinus olaj. Ez az olaj nemcsak hogy jól kitölti a bőr likacsait, de puhábbá és simulékonyabbá is teszi. Új lábbelinél a talpat fött lenmagolajjal, a fejbőrt pedig ricinussal kell tele itatni. Az így gondozott czigón nem hatol át a víz és tartósabbá is lesz. A lenolajjól teli itatott talpak szinte két annyi ideig tartanak, mint a közönségesek. Nagyobb családok, hol a lábbeli évente oly sokba kerül, próbát tehetnek ezzel a gazdaságos dologgal. Meglátják, hogy a próbát nem bánják meg.

Szer az álmatlanság ellen. Hunley angol orvos egy csalhatatlanul hatá-

sos szert ajánl az álmatlanság leküzdésére. Ha álmatlanság bánt bennünket ugymond, dugjuk fejünket a takaró alá s csak az így korlátolt levegőt szívjuk be. Az élely adag ily módon jelentékenyen csökken s az ember csaknem rögtön elalszik. A dolog a legcsekélyebb veszéllyel sem jár, mert bizonyos, hogy amint elalszunk, legott kibujik fejünk a takaró alól s ismét annyi friss levegőt kapunk a mennyi csak kell. Hunley szerint ezt a rendszert követik a kutyák és a macskák is, mikor összezsugorodva orrukát a bundájukba temetik, hogy elaludjanak. A madarak hasonlóan szárnyuk alá rejtik csőrüket, ha aludni akarnak.

Mulattató.

Otthon.

Nő: Juj! ha el nem hallgatsz, ugrom a bőrből.

Férfi: Az ám! ha nem volna anynyira befűzve.

Dalnoky ur, a midőn még
Szép arájával jegyben járt
Ölelkező rimékbe önté
Égő szívének szózatát.

Oltár elő vezette már
A bájos, imádott arát
S most páros rimű dalaiban
Gyönyörködhetik a világ.

A mint kilencz hónap lejárt:
Ismét egy újabb tünemény
Kereszt-rimben jelent meg tőle
Egy síró-rívo — költemény.

Gyermekszáj.

Biri: A mama kéreti a Molnár né nit, jöjjön el délután kávéra.

Molnárné: Mást is hivatok, gyermekem?

Biri: Nem! A mama azt mondta a né nit magában kell meghívni, mert folyton veszekszik.

Csarnok.

Szerelmes asszonyok.

— Társadalmi regény. —

Irta: **Than Gyula.**

Folytatás. 77.

Ez a boldogság igazán csak pillanatszerű volt, mert Irén asszony, aki a párbeszédet egy egész társasággal hallgatta végig, hirtelen előrontott s elkiáltotta magát:

— Katinka elárultad magad!
És megállott előtte felemelt fejével, halálra rémitve Katinkát lesújtó tekintetével.

— Ki . . . ki . . . az? — dadogta a boldogságában megzavart asszony.

— Én vagyok!

— Irén?

— Igen! Aki hallottam minden szavadat, a ki megismertem bűnödöt s a ki visszaadom neked mindazokat a szenvedéseket és gyötrelmeket, amelyeket te szereztél nekem és mindnyájunknak.

— Mit beszélsz? — kérdezte rémülten Katinka, a ki mintha nem akarta volna elhinni a valóságot, a ki mintha nem bírta hitelt adni annak, hogy megzavarták boldogságában.

— Azt beszélem, azt mondom és azt hangoztatom, hogy hallottam minden szavadat és most már tudom, hogy Balogh ur és drága nővérem boldogsága ellen te áskálódtál. Hogy mindazt a hitványságot, amiket Jenőre igyekezte kenni, te magad követted el.

— Jenő! — kiáltotta a némán, szótlánul álló ifju felé Katinka — Önnek erre nincs egyetlen szava sem? Ön, aki csak egy perc előtt még szerelméről biztosított, most védtelenül hágy?

— Nem tehetek másként asszonyom, hiszen amiket Irén asszony mond az mind való. Ugy van, hogy ön beismerte miként mindenre képes volt és mindent megtett, hogy szándékomat meghiúsítsa.

— Ön is így beszél? kiáltott újra remegve Katinka. Teremtő atyám most ébredek! Hiszen engem megcsaltak. Hiszen ez a találkozás számításból történt, hiszen ti engem tőbe csaltatok. Nem, nem! Nem igaz semmi, amit mondtam. Vak szerelmemben hazudtam, csak azért, hogy Jenőt megnyugtassam. Nem úgy van, nem úgy volt. Bizonyítom és ha kell az egész világ előtt bizonyítani fogom.

— Nem lehet — válaszolt Irén. Im már késő, hiábavaló erőlködés lenne. Amit már te teszesz, azzal csak megvalósítod és megerősíted a Jenő és a Bella boldogságát.

(Folyt. köv.)

Bika kávéház.

Ma szerdán június 21-én
Rácz Karoly személyes közreműködése mellett teljesen új műsossal
nagy

zenehangverseny

tartatik.

Számos látogatásért esd

az üzletvezetőség.

Az Apafája háta megett a bő-
könyi uton

egy ötven holdas
kitűnő minőségű, új osztású

tanya föld

és a Nap-utca II. szám alatti

ház

eladóknak.

Bővebb felvilágosítást nyújt a
tulajdonos

Vilmos Lajos

Burgondia utca 4. sz.

VÁGÓ ANDOR

előbb KERN ADOLF cég

vászon, kézmű és rövidáru üzlete.

— Hatóságilag engedélyezett —

VÉGKIÁRULÁS.

Tisztelettel tudatom a n. é. közönséggel, hogy

Vászon, kézmű és rövidáru üzletemet

feloszlatni óhajtom s a raktáron levő összes árucikkeket

gyári árban

véglegesen kiárulom

s ezzel módot nyujtok a t. közönségnek, hogy szükségletét nálam

IGEN OLCSON

beszerezhesse.

Teljes tisztelettel

Vágó Andor cég.

Hivatkozva régi jó hirnevemre

tisztelettel tudatom a nagyérdemű közönséggel, hogy az ifj. Rózsa
Lajos csődtömegéből átvett

különféle italokat

u. m. :

Pezsgőt, Cognacot, asszúborokat és leüvegelt rumokat a **beszerzési áron** alól
árusítom. Becses figyelmükbe ajánlom homokkerti, **Mayer Antal-féle jó boromat** li-
terenként **40** krért kimérve, valamint a régi meglévő saját termésű **83-ik évi**
ermelléki bakart, melyeket most **80** kóra szállítottam le, literes üvegekben.
Azonkívül **kisüstön főtt szilva** és **seprű pálinkát** édesített szeszes italokat
tisztán és a **legjutányosabb árban** számítva, mindenkor vagyok kész szol-
gálatokra

Tóth Sándor

Hunyadi-utca sarkán.

